

Barna T. Attila

Gát utca, 1908. július I.

Isten a kopott
hokedlin ül,
térdére könyökölve
maga elé mered.
Lába körül
a kis Attila
kegyelmeséktől kapott
játékmozdonyt tologat
a konyhakövön.
Felpillant: „Édesapa,
miért véres a kereke?”

Csend van. Csöpög a csap.

A szomszéd kozmoszból
áthallatszik a veszekedés.
(Ma volt fizetés.)

A Mama se szól,
csak némán tereget,
száradni kiakasztja
a naprendszereket.

(2015. január 29–31.)

Barcs János

Az éjszakák horpaszába

Kifeszített zord éjszakák;
Krisztus arcú holddal,
süندörgő szelek szaladnak
égi, halk üstdobbal.

Hold-közetű messzi fényfolt;
felhők fölött látszik: –
S az: égnek összes csillaga
körötte vitázik...

Eltévedt vadludak szállnak
lombtalan táj felett,
szárnyukkal megcirogatva
a kopasz hegyeket.

Zord éjszakák horpaszába,
sarkantyut rug a szél,
vágat, mintha lenne lába:
S ágciterán zenél.

Szentgyörgyi László

Ideje lenne

Idegen itt már
számomra minden:
ideje lenne
elmennem innen.

Nem is élt...

Nem is élt az,
aki csak született –
és újjá sose született...

Történelemóra

(parafrázis egy Kányádi-versre)

a történelem négy
évszaktól áll

magyarázta a kerti törpe

tavaszból nyárból
őszből és télből

most éppen tél van
és újra tél jön

Por és hamu

úgy fekszem itt
kiterítve a határon
álom és valóság
lét és nemlét között

mint aki számos
képzelt akadályon
átjutva kőkemény
falba ütközött

Árvaság

Olyan árva –
még a kutyájának sincs
gazdája...

Nyelvromlás

csitálni verseket
falni románokat

Üdvözlét Vásárhelyről

Már nevében sem székely,
vásárnak még helye.

Igaz: nem mi árulunk –
minket árulnak.